

РЕШЕНИЕ

№ 144

гр. Ямбол, 21.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЯМБОЛ, XV СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Марина Хр. Христова Иванова

при участието на секретаря Т. С. К.

като разглежда докладваното от Марина Хр. Христова Иванова Гражданско дело № 20232330103304 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба на В. В. Т. против СУ „****.“ – гр. С., с които се претендира ответникът да бъде осъден да заплати на ищцата сумата от общо 2127,64 лв./след направено в о.с.з. уточнение/, представляващи неизплатено увеличение на брутно трудово възнаграждение за периода 01.01.2023-03.07.2023 год., както и законна лихва върху главницата от датата на иска до окончателното изплащане на сумата, вкл. разноски по делото.

Ищецът посочва, че е полагал труд по ТПО в предприятието на ответника на длъжност „*****“, прекратено на 03.07.2023 год. на осн чл. 325, ал.1, т.1 КТ. Същевременно ищцата твърди, че е била член на Синдикат „Образование“ към КТ „П.“ и като такъв се е ползвала от условията на КТД № *****/06.12.2023 год., който бил изменен с Анекс от 10.08.2023 год. и 06.12.2023 год. касаещ размера на трудовите възнаграждения на *****, считано от 01.01.2023 год. Във връзка с това ищцата подала заявление за преизчисляване на трудовите ѝ възнаграждения, като в отговор и бил постановен отказ от преизчисляване, с оглед поискано становище от МОН касаещо служители с прекратено ТПО преди влизане в сила на Анекса. Ищцата излага подробни съображения поради които счита, че посоченото увеличение ѝ се дължи, вкл. счита, че действията на работодателя са дискриминационни по чл. 157, ал.1 от ДФЕС, нарушен е принципа за равно възнаграждение за еднакъв или равностоен труд.

Претендира се уважаване на претенцията, както и присъждане на разноски в производството.

В депозирания отговор ответникът оспорва иска. Действително ищцата депозирала заявление по повод на което бил сезиран МОН, като в отговор било указано, че не съществува правна възможност за заплащане на претендираната сума.

Излагат се съображения за неоснователност на иска. Иска се неговото отхвърляне.

В съдебно заседание исковата молба се поддържа от ищеца и процесуалния му представител.

Ответникът не изпраща представител.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено следното от **фактическа страна**:

Не е спорно между страните, че са били в трудово правоотношение, по силата на което ищцата е полагала труд при ответника на длъжност „*****“, което ТПО е било прекратено с приложената заповед от 03.07.2023 год., на осн. чл. 325, ал.1, т.1 от КТ, считано от 05.07.2023 год., според която на лицето следва да бъдат изплатени обезщетения по чл. 222, ал.3 от КТ и чл. 224, ал. 1 КТ.

На 29.08.2023 год. ищцата е депозирала молба, с която е поискала да бъде преизчислено паричното ѝ възнаграждение за периода 01-07.2023 год., въз основа на Анекс № ***/10.08.2023 год. До ищцата от Директора на ответното училище е изпратено писмо с изх. № ***/05.10.2023 год. , с което е уведомена , че във връзка с подадена от нея молба е поискано становище от МОН относно служителите с прекратени трудови договори, в която връзка и, ѝ са били предоставени Писмо на РУО на МОН от 02.10.2023 год. и Писмо на зам. министъра на образованието и науката от 04.10.2023 год. / и двата документа са приложени по делото/.

До Директора на ответното училище са изпратени от Зам. министъра на образованието и науката указания от 02.10.2023 г. за липса на правна възможност за лицата с прекратени трудови правоотношения до момента да получат разликата от увеличение на индивидуалните работни заплати за минал период от време.

Представен е още Анекс № ***/10.08.2023 г. към колективния трудов договор за системата на предучилищното и училищното образование Д 01-269 от 06.12.2022 г.

Приета е и служебна бележка от СО на СБУ при СУ „*****“, видно от която В. В. е била член на СО на СБУ до 31.12.2023 год.

По делото е назначена и изготвена съдебно- счетоводна експертиза, вещото лице по която след като се е запознало с материалите по делото и е извършило необходимите справки дава заключение, че ако трудовото възнаграждение на ищцата бъде актуализирано в съответствие с разпоредбата на чл.27, ал.1, т.2 от Анекс № ***/10.08.2023 г. към КТД № ***** от 06.12.2022 г., за периода 01.01.2023 г.- 04.07.2023 г. се получава разлика в размер на общо 2 167,42 лв. За процесния период м. 01.2023 г.- м. 07.2023 г. по банковата сметка на ищцата било изплатено начисленото нетно трудово възнаграждение- общо 40 226,85 лв.Увеличението на основание чл.27, ал.1, т.2 от Анекс № ***/ 10.08.2023 г. към КТД № ***** от 06.12.2022 г. не било изплатено на ищцата.

Съдът кредитира експертизата с доверие като неоспорена от страните и обективно изготвена от лице притежаващо съответните специални знания.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните **правни изводи**:

Предявен е иск с правно основание чл. 128 КТ, вр. чл. 242 КТ.

Нормата на чл. 128, т. 1 и т. 2 КТ вменява задължения на работодателя в установените срокове да начислява във ведомости за заплати трудовите възнаграждения на работниците и служителите за положения от тях труд и да плаща уговореното трудово възнаграждение за извършената работа.

Съгласно разпоредбата на чл.242 от КТ, положения труд по трудов договор е възмезден, като работодателят е длъжен да заплаща своевременно уговореното в договора трудово възнаграждение, след като работника или служителя е изпълнявал добросъвестно задълженията си и възложените с договора трудови функции.

В процесния случай безспорно се установи, че ищцата е била в трудово правоотношение с ответното училище в процесния период. Поради липса на твърдение и доказване на обратното, съдът приема, че същата е изпълнявала добросъвестно трудовите си задължения. Установено е още, че ищцата е била член на СО на СБУ при СУ “****” до 31.12.2023 год., поради което разпоредбите на посочения по-горе колективен трудов договор за системата на предучилищното и училищното образование от 06.12.2022 г. са действали и по отношение на нея, тъй като СБУ към КНСБ и СО към КТ „****“ са страни по този колективен трудов договор, вкл. Анекса към него.

Горните факти са безспорни между страните, като основния спорен в делото момент е относно размера на уговореното трудово възнаграждение през процесния период и по-специално дължи ли се на ищцата изплащане на предвиденото в КТД и Анекса увеличение на трудово възнаграждение със задна дата.

В настоящия случай съдът приема, че изменението на КТД, извършено с Анекс № ***/10.08.2023 г., следва да намери приложение и за работниците и служителите, които към датата на сключването на Анекса са с прекратено трудово правоотношение, с оглед на това, че в същия са предвидени нови размери на основните възнаграждения, които се прилагат от 01.01.2023 г., а не от датата на сключване на анекса, т.е. придадено е ретроактивно действие на вече възникнали в преходен момент правоотношения между страните по КТД. Съгласно чл. 14, ал. 1 от Закона за нормативните актове обратна сила на нормативен акт може да се даде само по изключение, и то с изрична разпоредба.

В Наредба № 4/2017 г. за нормиране и заплащане на труда (обн. ДВ. бр. 75/01.09.2023 г.), законодателят е постановил Пар. 2 , определящ минимални размери на основните месечни работни заплати на педагогическите специалисти да се прилагат считано от 01.01.2023 г. , като посочените суми съвпадат изцяло с тези по Анекса. С това е преуредил вече възникналите в преходен момент правоотношения между правните субекти. Също така приетото изменение на КТД с Анекс № ***/10.08.2023 г. предвижда нов размер на основните възнаграждения, приложим считано от 01.01.2023 г., за работните заплати на заетите в системата на образованието. Следователно посочените разпоредби се прилагат по отношение на лицата, които към момента на влизане в сила на нормите /01.01.2023 г. / са отговаряли на изискванията на закона - да са страни полагащи труд по трудово правоотношение, обхванати от действието на КТД по силата на членственото си правоотношение. С придадената обратна сила се предвиждат по-благоприятни последици за адресатите на тези разпоредби, което е изцяло съобразено с изискванията на чл.14 ЗНА. Затова ищцата, която е полагала труд в процесния период има право да получи предвиденото в Закон за държавния бюджет, Наредбата и КТД увеличение на работната си заплата. Прекратяването на трудовото правоотношение на ищцата преди подписването на Анекса не представлява такъв правопогасяващ юридически факт, който да отнеме правото ѝ да получи увеличение на трудовото ѝ възнаграждение, дължимо за периода от 01.01.2023 г. Подобен извод не намира опора нито в КТД, нито в закона. Последващото прекратяване на трудовото ѝ правоотношение, не засяга правното ѝ положение към по-ранния момент на приложимост на промяната. Тъй като с приемането на разпоредбите са преуредени

съществувалите между страните индивидуални правоотношения, то следва да се приеме, че считано от 01.01.2023 г. е увеличено възнаграждението за длъжността, която е заемала ищцата.

В тази връзка само за пълнота съдът следва да отбележи, че щом увеличението е разчетено от 01.01.2023 г., то е разчетено за всички работещи в системата на образованието към тази дата, т.е. за всеки който е бил в трудово правоотношение към 01.01.2023 г., като без значение е фактът, че ТПО е прекратено по-късно. С оглед на това следва да се има предвид ретроактивно действие, а именно увеличение на заплатите със задна дата от 01.01.2023 г., а не датата на сключването на анекса.

По отношение размера на трудовото възнаграждение с оглед начисленото и изплатено в процесния период от време и дължимото, предвид увеличението предвидено в Анекса е налице ССЕ, неоспорена от страните, според която незаплатената на ищцата сума за периода 01.01.2023 – 04.07.2023 год. е в размер на 2167, 42 лв. Т.к. по делото не е предприето надлежно изменение на размера на претенцията, то искът следва да бъде уважен в пълния си предявен размер за сумата от 2127, 64 лв.

Горепосочената сума следва да бъде присъдена в едно със законната лихва от датата на исковата молба – 12.12.2023 г. до окончателното изплащане.

По разноските:

С оглед изхода на делото, на осн. чл. 78, ал. 1 от ГПК в полза на ищцата следва да бъдат присъдени сторените в производството разноски в размер на 900 лв.- заплатено адвокатско възнаграждение.

Ответникът следва да бъде осъден да заплати на основание чл. 78, ал. 6 ГПК държавна такса съобразно ТДТССГПК върху уважения размер на иска – 85, 11 лв., както и разноски за вещо лице в размер на 200 лева.

Водим от гореизложеното, Я Р С

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл. 128, ал. 1 от КТ СУ „*****“ – гр. С. представлявано от директора Г. Р. да заплати на В. В. Т., ЕГН ***** , сумата от **2127,64 лв.**, представляваща неизплатено увеличение на брутно трудово възнаграждение за периода 01.01.2023 – 03.07.2023 год., в едно със законната лихва от 12.12.2023 год. до окончателното изплащане.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК СУ „*****“ – гр. С. представлявано от директора Г. Р. да заплати на В. В. Т., ЕГН ***** , сумата от **900 лв.** – разноски за настоящата инстанция.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 6 ГПК СУ „*****“ – гр. С. представлявано от директора Г. Р. да заплати по сметка на РС – Ямбол сумата от общо **285,11 лв.** - ДТ върху уважения размер на иска и сторени от бюджета на съда разноски за вещо лице.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред ЯОС в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Ямбол: _____